

[Aase Olesen]

indretter sig sådan? Ja, man ved det ikke nøjagtigt, men man skønner, at det i alt på landsbasis vil dreje sig om 500-1.000 familier. Altså: en 3-4 familier pr. kommune i dette land har indrettet sig så specielt.

Skulle det så være umuligt, når vi nærmer os året 1983, hvor vi kan skønne noget mere realistisk, end vi kan i dag, at vi herinde kunne finde frem til at samle de eventuelle sammenstødsproblemer op, der måtte komme? De kan komme, det skal jeg gerne indrømme. Der er ingen, der tror, at man kan lave nøjagtige skøn fra i dag og så frem til 1983. Der er gentagne gange sagt fra regeringens og forligspartiernes side, at dette forslag ikke er et decideret spareforslag, men et fordelingspolitisk forslag, og der vil altså være midler til at rette på eventuelle sammenstødsproblemer. Det er også blevet sagt fra forligspartiernes side.

Når vi heroppefra i dag har hørt, at dette er den rene, skinbarlige socialisme, og at man derfor endelig må stemme imod det, og på den anden side hører, at dette er noget af det mest asociale, man nogen sinde har set, så vil jeg spørge, om disse partier, der udtaler sig sådan, tror, at de gavner den politiske debat. Hvorfor siger man dog ikke ligeud, at det er af rent og skært taktiske grunde, man ikke vil være med til det? Hvorfor er der ingen, der har stillet ændringsforslag? Hvorfor stiller venstre og konservative ikke ændringsforslag om at bevare fradragsmuligheden for de store investeringsfondshenlæggelser og de store afskrivningsmuligheder, og hvorfor stiller SF ikke forslag om at tage pensionsbidragene ud af lovforslaget? Så kunne vi dog have set, hvad det var, man ville. Hvad gør man? Man lader være, for så kan man heldigvis stemme mod det hele, vasker sine hænder og have rene og pæne hænder og gå ud og sige, at det, vi laver, er noget lovjaskeri.

Jeg tror, at det mere end noget afslører, hvad det er, vi har at gøre med her.

(Kort bemærkning).

Birthe Nielsen (SF):

Jeg vil godt have lov til at svare fru Aase Olesen med hensyn til det, der blev sagt om skat og sådan noget. Det, jeg sagde, var, at man ikke kan snakke om en disponibel løn, når det drejer sig om at tillægge et fiktivt

beløb, beregnet i forhold til en pension, som man ikke har. Man lægger en ekstra indkomst oveni, som ikke giver vedkommende nogen forbrugsmulighed. Derfor synes jeg, det var helt forkert, hvad fru Aase Olesen sagde.

Vi er enige om, at vi skal have en anden skat, og det nævnte jeg også. Men det, jeg nævnte, som fru Aase Olesen åbenbart havde misforstået, er, at her opererer man med en ekstra reallønstigning for nogle mennesker, som ikke engang har mulighed for at forbruge noget af den pension. Den får de jo først, når de er 67 år. Man lægger en ekstra skat på i form af et ekstra beløb på den disponible løn, og det er det, jeg synes er fantastisk. Det synes jeg fru Aase Olesen kom let og elegant hen over. Det er det, det drejer sig om. Man straffer nogle bestemte mennesker, fordi de har en pension, som mange af dem ikke engang har mulighed for at vælge om de vil have eller ej. Det er de tvunget til, i hvert fald er tjenestemændene. Også for mange andre, der er ansat inden for den offentlige sektor, gælder det, at pensionen er et led i en overenskomst, hvor de har fået disse goder. Nu bruger man det og siger, det skal lægges til grund for en socialindkomst, selv om der ikke er tale om nogen som helst indtægt. De penge ser man først, når man er 67 år, hvis man lever så længe. Det er jo ikke engang sikkert.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Fru Aase Olesen må være meget langt ude på den tynde is, siden hun skal argumentere, som hun gør. Hvis fru Aase Olesen kunne huske debatten, ville hun vide, at vi stillede forslag om ligestilling af disse pensionsordninger i en helt anden sammenhæng, hvor man ikke havde den betalingsskala for daginstitutioner, som nu er gældende, hvor man holdt folkepensionister og invalidepensionister udenfor, og hvor man indførte en kontantvurdering for fast ejendom, altså en helt anden sammenhæng. Men i denne sammenhæng virker disse forslag ganske, som jeg nævnte, som om det var sheriffen fra Nottingham, der havde lavet forslagene, idet de rammer de dårligst stillede.

Fru Aase Olesen siger: ja men det eksempel med postbudet og konen, der tjener